

தமிழ் மொழி மற்றும் இலக்கியத்தின் சமகாலத்தன்மை
மலர் 1, இதழ் 1, 2020
ராமச்சந்திர கல்வி மற்றும் விளையாட்டு அறக்கட்டளை பதிப்பகம்
பன்னாட்டுத் தரப்புத்தக எண் : 9788194845959
இணையதளம் : <http://restpublisher.com/book-series/ctll/>

தமிழ் இலக்கியங்களில் வானியல் அறிவு

த.தென்னவன்,

தமிழ்த்துறை, எஸ்.ஆர்.எம் அறிவியல் மற்றும் தொழில்நுட்பவியல் நிறுவனம், இராமாபுரம், சென்னை - 30.

அலைபேசி:+91 9751875194

1. முன்னுரை

உலகின் மூத்த குடிகளில் தமிழ்க்குடியும் ஒன்று. மாந்த இனத்தோற்றம் குமரிக்கண்டமே எனக் காலங்காலமாக வலியுறுத்தப்படுகிறது. உலகச் செவ்வியல் இலக்கியங்களில் ஒன்றாகத் தமிழ் வைத்து எண்ணப்படுகிறது. இன்றைக்கு கீழடி அகழாய்வுகள் தமிழர்களே மூத்த குடிமக்கள் என்பதைத் தெளிவுபடுத்துகின்றன. இன்றைய அறிவியல் வளர்ச்சியின் காரணமாக விண்வெளியில் பல்வேறு ஆய்வுகள் நடைபெற்று வருகின்றன. அறிவியல் வளர்ச்சி இல்லாத காலத்தில் வானியல் குறித்த புரிதல்களைத் தமிழர்கள் எவ்வாறு பெற்றிருந்தனர் என்பதை விளக்குவதே இக்கட்டுரையின் நோக்கமாகும்.

2. ஆகாயம்

ஆகாயத்தைக் காயம் என்றும் இயம் என்றும் அழைத்தனர். ஆகாயம் எந்த ஆதாரமுமின்றி தானே நிற்கின்றது. ஆகாயத்தின் வடிவமானது இது வென்று சொல்ல இயலாத அளவிற்கு நீல நிற மேகங்களால் மூடப்பட்டுள்ளது. ஆகாயத்தின் மேற்புறத்தில் காற்று செல்ல இயலாது என்பதையும் வளிமண்டலத்தின் கீழ் பகுயில் உள்ள காற்றானது வலது பக்கமாகச் சுழன்று கொண்டிருப்பதாகவும் கூறியுள்ளனர்.

சான்றுகள்:

வறிது நிலைஇய காயமு மென்றிவை(புறம். 30:4)

ஓர் ஆதாரமுமின்றித் தானே நிற்கின்ற ஆகாயம்.

பெரிய கடலினது ஆழமும் அகன்ற உலகத்துப் பரப்பும்

காற்றியங்கு திசையும் வடிவின்றி நிலைபெற்ற ஆகாயமும்.(புறம்.20)

சூழ்ச்சியது அகலம்(புறம்.2:7) வான் போல் விரிவாக ஆராய்தலும்.

வானம் நீங்கிய நீல்நிற விசும்பின் (மதுரைக். 678)ஆகாயம் தனக்குவடிவின்றென்னும் தன்மை நீக்குதற்கு மேகப்படலத்தால் நீல நிறத்தையுடைய ஆகாயத்தின் கண்ணே

வலம் மாதிரத்தான் வளி கொட்ப(மதுரைக். 5) வலமாக ஆகாயத்தின் கண்ணே காற்று சுழல

வளியிடை வழங்கா வானஞ்சூடிய

மண்டிணி கிடக்கை தண்டமிழ்க் கிழவர்(புறம். :35)

ஆகாயத்தின் மேற்புறத்தில் காற்று ஊடுருவிச் செல்ல இயலாது

3. முழுமதி

முழுமதிநாளை உவா நாள் என்று அழைக்கப்படும் - பெளர்ணமி அன்று கடலானது கொந்தளிப்புடன் காணப்படும். அன்றைய தினம் மீனவர்கள் கடலுக்குச் செல்வதில்லை. சங்க இலக்கியங்களிலும் மீனவர்கள் உவா நாளில் கடலுக்குச் செல்வதை தவிர்த்ததை அறியமுடிகிறது.

பரந்த கருமையுடைய கடலில் மீன் பிடித்தற்குப் போகாது மனவெழுச்சி தவிர்த்து

4. விண்மீன்

விண்மீன்களை எரி, குளமீன், தாள் என வெவ்வேறு பெயர்களாலும் அழைக்கப்படும். இவ்விண்மீன்கள் வலப்புறமாக அண்டவெளியில் சுழல்வதாகக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. விண்மீன்களின் தோன்றுவதைக் கொண்டும் அதன் இயக்கத்தைக் கொண்டும் சில நம்பிக்கைகள் உள்ளன.

சான்றுகள்

நீலநிறத்தினை உடைய ஆகாயத்தே வலமாக எழுந்து திரியும் நாள்களாகிய மீன்களோடே கலந்த கோள்களாகிய மீன் போல எரி, குளமீன், தாள் என்பன வான்மீன் விசேடங்கள் இவை- முறையே தோன்றுதலும் புகைதலும் உலக வறுமைக்கு ஏதுக்கள்(புறம். 395)

பெரிய உலகம் மழையில்லாமல் காலத்தாலும் வானில் எரி மீன்கள் தோன்றினாலும் குளமீனும் நான்மீனும் ஆகிய மீன்கள் புகைந்து தோன்றினாலும் புறம் 395

அருந்ததி விண்மீன்

கலித்தொகையில் அருந்ததி விண்மீன் பற்றிய குறிப்பு காணப்படுகின்றது. “வடமீன் போல் தொழுது எத்த வயங்கிய கற்பினள் அருந்ததி அன சுவையின் திருமகள் வசிட்ட முனிவரின் மனைவி வானில் வடதிசைக்கண் துருவ நட்சத்திரத்தி னருகிலுள்ள எழு முனிவர் குழுவினிடையே கொழுநொடு கெழுமி ஒரு சிறு விண்மீன்”(கலித்தொகை.2)

எரிமீன்

விண்மீன்கள் சில நேரங்களில் எரிந்து விழுவதுண்டு. இதனை எரிமீன் என்று அழைப்பர். குறிப்பிட்ட விண்மீன் கூட்டத்திலிருக்கும் விண்மீன் எரிந்து வீழ்வது தீச்சகுணமாகக் கருதப்பட்டது.

புறநானூற்றில் 229 ஆம் பாடல்கூடலுர் கிழார் இரவு ஒரு எரிமீன் விழுவதைக் காண்கிறார். கண்டவுடனே இவ்வாறு வீழ்வது தீய நிமித்தமாகும். இவ்வாறு விழுந்த ஏழாம் நாள் மன்னன் உயிர்க்குத் தீங்கு ஏற்படும் என்பது அவர்களது நம்பிக்கை. கோச்சேரமான் யானைக் கண்சேளய் மாந்தரஞ்சேரல் இரும்பொறை நோய்வாய்ப் படாமல் இருந்தால் நல்லது என்று வருந்திய நெஞ்சுடன் கூடலூர் கிழார் சென்றார். அவர் வருந்தி அஞ்சியது போன்றே ஏழாம் நாள் மன்னன் இறந்து போகின்றான். அம்மன்னன் புதையுண்ட இடத்திற்கு வந்த கூடலூர் கிழார் பாடிய பாடலாக(புறநானூறு229) இப்பாடல் இடம்பெற்றுள்ளது. எரிமீன் விழுகின்ற போதெல்லாம் இவ்வாறு நிகழுமா என்றால் நிகழாது. வானத்தில் உள்ள விண்மீன் கூட்டங்கள் 27 பகுதிகளாகப் பகுக்கப்பட்டு 12 இராசிகளாகக் குறிக்கப்பட்டுள்ளது.

“மேடிராசி பொருந்திய கார்த்திகை முதற்காலில் நிறைந்த இருளுடைய நடு இரவில் வளைந்த பனைபோலும் வடிவுடைய அனுடநாளில் அடியில் வெள்ளி முதலாகக் கயமாகிய குளவடிவு போலும் வடிவையுடைய புனர்பூசத்துக் கடைசியில் வெள்ளி எல்லையாக விளங்க பங்குனி மாதத்து முதற் பதினைந்தில் உச்சமாகிய உத்தரமீன் அவ்வுச்சியில் இருந்து சாய அதற்கு எட்டாம் மீனாகிய மூலம் அதற்கு எதிரே தோன்ற, அந்த உத்தரத்திற்கு முன் சொல்லப்பட்ட எட்டாம் மீனாகிய மிருகசீரிடம் துறையில் தாழ் கிழக்குத் திசையில் போகாமல் வடக்குத் திசையில் போகது கடல் சூழ்ந்த உலகுக்கு விளக்குப் போல் முழங்கும் தீப்பரவ காற்றால் சிதறி ஒரு விண்மீன் விழுந்தது”

5. வெள்ளி

வெள்ளிக்கோள் என்பது மாலை நேரங்களில் நிலாவிற் கு அடுத்தபடியாக பிரகாசமாகத் தோன்றும் கோள். இக்கோள் நட்சத்திரங்களில் பிரகாசமான நட்சத்திரம் போன்று காணப்படும். புவியை ஒத்த அளவைப் பெற்றிருப்பினும் வெகுதொலைவில் இருப்பதால் நட்சத்திர அளவிலேயே காட்சியளிக்கின்றது. கோள்களில் வெள்ளிக் கோள் தமிழ் இலக்கியங்களில் முக்கிய இடம்பெறுகின்றது. சக்கிரனுக்கு உரிய கோளாக வெள்ளிக்கோள் அழைக்கப்படுகிறது. மேலை நாட்டவர்கள் venus என்று அழைக்கின்றனர். பூமியின் அளவு ஒத்திருப்பதால் இதனை பூமியின் தங்கைக் கோள் என்று அழைக்கப்படுகிறது. வெள்ளிக்கோளானது மாலையில் மேற்கு திசையில் தோன்றும் அதை அந்திவெள்ளி என்று அழைப்பர். காலையில் விடிவெள்ளி என்று அழைப்பர். விடிவெள்ளி என்று அழைக்கப்படுவதன் நோக்கம் சூரியன் தோன்றா நிலையிலும் தன்னுடைய வெளிச்சத்தால் விடியலைத்

தோற்றுவிப்பது. அதாவது சூரியன் மேககூட்டங்களால் மறைந்து இருக்கின்றபொழுது வெள்ளிக்கோள் தன்னுடைய ஒளியால் விடியலை ஏற்படுத்தும். மழையோடு ஒப்பிட்டு பார்க்கும் கோளாக வெள்ளிக்கோள் உள்ளது. தமிழர்கள் காலங்காலமாக வெள்ளிக்கோளின் திசையைக் கொண்டு மழை பொழியும் மழை பொழியாது என்ற நம்பிக்கை இருந்தது.

பண்டைத் தமிழர்களிடையே வெள்ளிக்கோள் தென்றிசையில் தோன்றினால் மழை பொழியாது பஞ்சம் ஏற்படும் என்ற நம்பிக்கை இருந்தது. புறநானூற்றில் பல பாடல்களில் இச்செய்தியைக் காண முடிகின்றது. வெள்ளிக்கோளானது தென்திசையில் தோன்றினால் கடுமையான பஞ்சம் ஏற்படும் இதனைத் தமிழில் வற்கடம் புகுதல் என அழைப்பர்.

இறையனார் அகப்பொருள் நூலில் பாண்டியநாடு பன்னிரண்டு ஆண்டுகள் வற்கடம் சென்றது எனக்கூறுவர். ஒரு நாட்டில் பன்னிரண்டு ஆண்டுகள் மழை பொழியவில்லை என்றால் என்ன ஆகும். வற்கடம் என்றாலே பன்னிரண்டு ஆண்டுகள் என்றில்லை. எத்தனை ஆண்டுகள் வேண்டுமென்றாலும் மழைப்பொழியாமல் இருக்கலாம். வற்கடம் என்றசொல் மழைப்பொழியாத பஞ்ச நிலையையே குறிக்கின்றது. இந்நிலையில் வானம்பாடி பறவையை இந்நிலையோடு இணைத்து நோக்கத்தக்கது. வானம்பாடி பறவைகள் இன்னிசையால் பாடலைப் பாட மழைப் பொழியும். வானம் பாடி பறவைகள் மழை நீரை மட்டுமே உணவாகக் கொள்ளும் .

வசை இல்புகழ் வயங்கு வெண்மீன்
திசைதிரிந்து தெற்கு ஏகினும்
தற்பாடிய தளியுணவின்
புள்தேம்பப் புயல்மாறி
வான்பொய்ப்பினும் தான் பொய்யா
மலைத்தலைய கடல் காவிரி

பிறரால் குற்றம் கூறமுடியாத புகழையுடைய ஒளியையுடைய வெள்ளி விண்மீனாகிய சக்கிரன் நிரந்தரமாக வடதிசையில் இருக்கும் அம்மீன் தன்திசை திரிந்து தெற்கு வந்தால் மழை பொழியாது. வற்கடம் வரும் என்பது பழந்தமிழர் எண்ணம் (புறம். 35.7-8) சிலம்பு (10.102-108) மணிமேகலை (பதிகம்.24-25) அவ்வாறு தென்திசை சென்றாலும் மேகத்தைப் பாடி மழைத்துளியை உணவாகக் கொள்ளும் வானம்பாடிப் பறவை வருந்தும் நிலையில் மழை பெய்யாது போனாலும் தான் பொய்யாது குடகமலையில் தோன்றிக் கடலில் கலக்கும் காவிரியாறு பொய்ப்பதில்லை

காவிரியாற்றின் சிறப்பைக்கூறும்போதும் வைகையாற்றின் சிறப்பைக் கூறும் போதும் வெள்ளிக்கோள் பற்றிய குறிப்பைப் பரவலாகக் காணமுடிகின்றது. வெள்ளிக்கோள் தெற்கே சென்று மழைப்பொழியாமல் போனாலும் எங்களுக்குக் கவலையில்லை காவிரியாற்றிலிருந்து பெற்றுக்கொள்வோம் என்பதே. ஒரு நாட்டில் பெய்யும் மழையைக்கொண்டே மன்னனின் ஆட்சி சிறப்பானதா இல்லையா என்பதன் குறியீடாகப் பார்க்கப்பட்டது,

புறப்பொருள் வெண்பாமாலை என்ற இலக்கண நூலில் வெள்ளிநிலை என்ற ஒரு துறை உண்டு. வெள்ளிநிலை என்றால் மழைதரும் சக்கிரனைப் புகழ்ந்துரைக்கும் துறை “துயர்தீர்ப்புயல் தரும் என உயர் வெள்ளி நிலை உரைத்தன்று” (பு.வெ.மா. கொ.204) எனக் கூறப்பட்டுள்ளது.

6. சனிக்கோள்

இலக்கியங்களில் சனிக்கோளைக் கரியவன் என்றும் மைம்மீன் என்றும் அழைக்கப்படும். புறநானூறு 117 ஆம் பாடலில் “மைம் மீன் புகையினும் தூமந் தோன்றினும்” என்ற அடி இடம் பெற்றுள்ளது. சனி கருப்பான நிறத்தில் காணப்படுவதால் சனிக்கோளானது மைம்மீன் என்று அழைக்கப்பட்டது. மைம்மீன் என்றால் கருப்பான கோள். தமிழ் இலக்கியங்களில் சனி புகைதலாவது தீயநிமித்தம் என அஞ்சப்படுகிறது. சனி தனக்குப் பகைவீடாக இருக்கக் கூடிய சிங்கராசிக்குச் சென்றால் இந்த உலகிற்குத் தீங்கு ஏற்படும்.

சிலப்பதிகாரத்தில் கரியவன் புகையினும் புகைக்கொடி தோன்றினும்(சிலப்.10-102-103) என்ற அடி இடம்பெற்றுள்ளது. சிலப்பதிகாரத்தில் புகார்க்காண்டம் பத்தாவது காண்டம் இடம்பெற்றுள்ளது. காவிரி ஆற்றின் சிறப்பைக் கூறுவதற்காக இவ்வடிகள் இடம்பெற்றுள்ளன. அடியார்க்குநல்லார் உரை சனிக்கோளானது

புகைந்தாலும் தோன்றினாலும் படர்ந்தாலும் ஏதேனும் ஒன்று நிகழ்ந்தாலும் மழைப் பெய்த்தொழில் மாறும் என்று குறிப்பிடுகின்றார். சிலப்பதிகாரத்தில் புகார்க்காண்டத்தின் இறுதியில் கூறும் இந்த கருத்து மதுரைக்காண்டத்தில் முதற்காண்டமான காடுகாண்காதையுடன் இணைத்து நோக்கத்தக்கது. காடுகாண் காதையில் மழைப்பெய்யாமல் ஏற்பட்ட பாலை நிலை குறித்த குறிப்பு உள்ளது.

“முல்லையும் குறிஞ்சியும் முறைமையிற் றிரிந்து

நல்லியல் பிழந்து நடுங்குதுயருறுத்துப்

பாலை யென்பதோர் படிவங்கொள்ளும்”(சிலப்.காடு. 64-66)

முல்லை நிலமும் குறிஞ்சி நிலமும் கோடைக்காலத்தில் மழை பெய்யாமையால் மரங்களில் உள்ள இலை தழைகள் விழுந்து வெற்றுநிலமாகிய பாலை நிலம் போன்று காட்சியளிக்கின்றது. மன்னனின் ஆட்சியின் காரணமாக இந்நிலை ஏற்படவில்லை என்பதை விளக்க வந்ததே இப்பாடலாகும். மதுரைப்பகுதி மழை இல்லாமல் காட்டுபகுதி வறண்டநிலமாகக் காணப்படுகிறது. அடுத்த காண்டமான புகார்க்காண்டத்தில் சோழப்பகுதியும் அவ்வாறே இருக்க வேண்டும். புகார் பகுதி வறண்ட நிலமாக இல்லாமலே காரணம் காவிரியாறு ஓடுவதே. அதைத் தான் நாடுகாண் காதையில் “ கோள்களிற் சனிக்கோள் இடபம் சிங்கம் மீனமென்னு மிவற்றினோடு மாறுபடினும் ஆகாயத்தே தூமக்கோள் எழினும் விரிந்த கதிரையுடைய வெள்ளிக்கோள் தென்றிசைக்கண்ணே பெயரினும்” காவிரியாறு புதிய நீரோடு பாய்வதாக (102-111) அடியார்க்கு நல்லார் குறிப்பிடுகின்றார்.

இந்தக் கருத்து பன்னிரு திருமுறைகளிலும் பிரதிபலிப்பதைக் காணமுடிகின்றது. தேவாரத்தில் ஏழாம் திருமுறையில் சுந்தரர் திருஒற்றியூர் பதிகத்தில் ஒன்பதாவது பாடல் இதே கருத்தை எடுத்து இயம்புகின்றது. “மகத்தில் புக்கது ஓர் சனி எனக்கு ஆனாய்” என்ற தேவார அடிக்கு மகம் என்னும் நாண்மீன் கீழ் வந்த சனி என்னும் கோள் . சனி மகத்தில் வந்தால் நாட்டிற்கும் மக்களுக்கும் தீங்கு வரும் என்றல் கணிநூல் துணிபு எனப்பொருள் கொள்ளப்பட்டுள்ளது.

கம்பராமாயணத்திலும் சனிக்கோளைப் பற்றிய குறிப்பு காணப்படுகின்றது. மந்தரை சூழ்ச்சிப் படலத்தில் தயரதன் இராமனுக்கு எப்பொழுது முடிசூட்டுவது என்று வசிட்ட முனிவரிடம் கேட்கிறான். வசிட்ட முனிவர் நாளை இராமனுக்கு முடிசூடுவது என்று முடிவு செய்கின்றார். அரசனாகப் போகின்ற இராமனுக்கு வசிட்ட முனிவர் சில அறிவுரைகள் கூறுகின்றார். அவற்றில் ஒன்று,

தூமகேது புவிக்கு எனத் தோன்றிய

இவ்வடிக்கான உரையில் இந்த உலகில் உள்ளவர்க்குத் தீமை விளைவிக்கத் தோன்றும் தூமகேது என்ற வால்நட்சத்திரம் என்ற குறிப்பு உள்ளது.

7. முடிவுரை

புறநானூற்றில் வானணர்தியைப் பற்றிய குறிப்பு உள்ளது. புறநானூறு “விசும்பின் வலவன் ஏவா வான ஊர்தி” (புறம். 27:8) இயக்குவோன் இல்லாத வானணர்தியைப் பெறுவர். என்று கூறுகிறது. அக்காலக்கட்டத்தில் வானணர்தி இருந்ததா இல்லையா என்பதை நம்மால் மெய்ப்பிக்க முடியாமல் போகலாம். ஆனால் வான்வெளியில் விண்மீன் இயக்கத்தையும், கோள்களில் இயக்கத்தையும், பற்றி நன்கு அறிந்திருந்தனர். வான்வெளி குறித்த தெளிவான அறிவு இருந்ததைத் தொடர்ச்சியான தமிழ் இலக்கிய சான்றுகளின் வழி அறியமுடிகிறது.